

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

13 januari 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Flor Ory tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een regionaal incubatiecentrum voor sociale economie in Limburg

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de bevordering van het dierenwelzijn in de Antwerpse dierentuin

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de controles op de activiteiten van non-profitorganisaties in de reissector

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de selectiecriteria van de VDAB

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de arbeidsbemiddeling van laureaten van missverkiezingen

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de samenwerking tussen Brussel en Vlaanderen om de werkloosheid terug te dringen en jobs te creëren

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de noodzaak aan een inhaalprogramma om Nederlandsonkundige werklozen in het arrondissement Halle-Vilvoorde Nederlands te leren

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de voorgestelde talentenbank om de faillissementenplaag tegen te gaan

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 13 januari 2004

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Mathieu Boutsen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.12 uur.*

Interpellatie van de heer Flor Ory tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een regionaal incubatiecentrum voor sociale economie in Limburg

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Ory tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het uitblijven van een regionaal incubatiecentrum voor sociale economie in Limburg.

De heer Ory heeft het woord.

De heer Flor Ory : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 2000 heeft de Vlaamse regering het meerwaardenbesluit goedgekeurd. Er werden verschillende beleidsinstrumenten en -organen in het leven geroepen om de sector van de sociale economie structureel te ondersteunen. Een daarvan was de oprichting en betoelaging van zogenaamde regionale incubatiecentra of sociale startcentra. Het streefdoel was dat er minstens één regionaal incubatiecentrum operationeel zou zijn in het ambtsgebied van elk subregionaal tewerkstellingscomité of STC.

Ik wil even wat dieper ingaan op de toestand terzake in Vlaanderen en meer bepaald in Limburg na 3 jaar. Als Limburger stel ik vast dat er in Limburg geen beweging is op dat vlak. Nadat de wetgeving van kracht werd, zouden er talloze initiatieven genomen zijn. Er werden ook een aantal studies gemaakt. Toch stellen we vast dat we na 3 jaar nergens staan in Limburg. De input van een RIC voor de ontwikkeling van bedrijfsprojecten met speciale

aandacht voor het creëren van jobs voor mensen uit kansengroepen, is in Limburg heel belangrijk. Daar twijfelt hopelijk niemand van de Limburgse actoren aan, ondanks de geringe aanwezigheid en belangstelling in deze commissie.

Heel wat Limburgse organisaties die al jarenlang actief zijn binnen de sociale economie, zullen ongetwijfeld ook baat hebben bij de aanvullende activiteiten van zo'n centrum, tenzij u, mijnheer de minister, andere aanwijzingen hebt na de evaluatie van elders opgedane ervaringen.

Mijnheer de minister, ik weet dat u en uw kabinetschef, de heer Leroy, erg begaan zijn met deze materie. Ik wil u dan ook enkele vragen stellen over de stand van zaken in Vlaanderen en peilen naar de oorzaken van het uitblijven van een RIC in Limburg.

Hoe is de toestand in Vlaanderen op dit moment ? Hoeveel RIC's zijn er effectief operationeel en waar ? Hoeveel RIC's verwacht u op te starten en waar ? Zijn er reeds evaluaties gebeurd en kunnen daaruit lessen worden getrokken voor de nog op te richten RIC's ? Kunt u bevestigen dat Limburg een grote blinde vlek is in dit verhaal ? Is er sowieso slechts plaats voor één regionaal instituut of zijn twee of drie regionaal gespreide instituten in Limburg mogelijk ? Hoe verklaart u dat er in Limburg nog geen RIC werd opgericht ? Welke actoren zijn daarbij betrokken en wat is er tot nu toe gebeurd ?

Welke houding nemen de verschillende actoren in het algemeen aan ? Wat is de houding van de werknemers- en werkgeversorganisatie in het bijzonder ?

Welke rol speelt het provinciaal steunpunt Sociale Economie ? Sonja Claes, de gedeputeerde van Welzijn, heeft de specifieke bevoegdheid 'sociale economie' in haar portefeuille. Is zij hierbij betrokken ?

Ory

Mijnheer de minister, welke initiatieven wilt u nog tijdens deze legislatuur nemen om alles te versnellen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb de gewoonte de term sociale startcentra te gebruiken. De technische term 'sociale incubatiecentra', zoals omschreven in het besluit van 8 september 2000 is minder duidelijk.

Een regionaal incubatiecentrum is eigenlijk een soort bedrijvencentrum dat zich bezighoudt met het laten opstarten van nieuwe bedrijven in de sociale economie in de ruimste betekenis van het woord. Bij een klassiek bedrijvencentrum is het de bedoeling de klassieke bedrijven wat ruimte te geven en professioneel advies te verstrekken.

Het is de bedoeling om met de regionale incubatiecentra voor sociale economie, startcentra te ontwikkelen die een combinatie bewerkstelligen – ook in hun samenstelling – tussen het sociale van de sociale economie en het professionele van de reguliere economie. In een regionaal incubatiecentrum voor sociale economie komen mensen uit de klassieke privé-sector samen met mensen die zich in niet-gouvernementele of andere organisaties groeperen, om er de sociale economie te stimuleren en om een nieuwe dienstverlening te realiseren via de gesubsidieerde tewerkstelling, gericht op kansengroepen.

Sinds 2000 werden 8 centra erkend over heel Vlaanderen. Ik som ze even op. De Kempische Brug in Antwerpen werd erkend op 1 juni 2001, Kanaal 127 in Kortrijk op 8 februari 2001, De Punt in Gent op 15 juni 2001, De Wolkammerij in Hoboken op 1 juni 2001, De Werkhoek in Oostende op 20 september 2001, De Kaap in Brugge op 24 juli 2002, het RIC Leuven in Tienen op 15 juni 2003 en het RIC Kempen te Turnhout op 17 september 2003. We ontvingen begin januari 2004 de aanvraag voor een RIC Zuid-Oost-Vlaanderen te Ronse. Er zouden nog aanvragen op komst zijn uit Roeselare en uit Mechelen.

We kunnen nog geen grote lessen trekken uit het project. Wel is het duidelijk dat een regionale dynamiek zorgt voor het aanzwengelen van de sociale economie. De bestaande centra hebben hun effect, vooral omwille van het contact tussen de organisaties uit de klassieke sociale economie en de vertegenwoordigers uit de reguliere economie.

Ook in Limburg zou iets moeten gebeuren. De discussies zijn al vier jaar aan de gang. Het is nodig om mensen te vinden uit de reguliere economie die samen met vertegenwoordigers van het subregionaal tewerkstellingsbureau een dossier willen indienen. Het evenwicht tussen privé en publiek is noodzakelijk voor een erkenning. Limburg heeft het voordeel dat het een eenduidig beleid kan voeren via één subregionaal tewerkstellingscomité. In dit dossier blijkt Limburg niet dynamischer te zijn dan andere streken. Er is plaats voor meer dan één startcentrum. Ook in Limburg is er sprake van een verschillende dynamiek in het noorden en het zuiden van de provincie. Volgens sommigen is er ook sprake van een andere dynamiek in het midden van de provincie. Op basis van een sterk dossier, kunnen eventueel drie aanvragen worden gedaan. Alles hangt af van de subregionale dynamiek, want die dient aanwezig te zijn.

De heer Flor Ory : U zegt dat de dynamiek die elders bestaat, in Limburg nog niet aanwezig is. Hoe kan dat worden verklaard ? Welke actoren werden reeds betrokken bij de zaak ?

Minister Renaat Landuyt : De provincie Limburg als één geheel, heeft altijd heel dynamisch gereageerd op het vlak van werkgelegenheidsbeleid. In Limburg werd altijd heel snel ingespeeld op mogelijkheden die werden aangeboden door de federale, Vlaamse en Europese overheden. In Limburg wordt geen enkele kans onbenut gelaten op het gebied van werkgelegenheid.

Ik stel vast dat er nog geen initiatief is genomen om een regionaal incubatiecentrum voor sociale economie uit te bouwen. Ik weet niet of dat komt doordat de privé-sector daar te weinig op inspeelt, of dat het komt door deze opmerking van mijn administratie : 'De recente wisselingen – vervangingen van voornamelijk (vakbonds-)afgevaardigden in het subregionaal tewerkstellingscomité en andere commissies – zijn niet van die aard dat ze de betrokken overleg-, advies-, beslissingsprocedures of -processen zullen versnellen.'

Voor dergelijke dossiers zijn we afhankelijk van de dynamiek van de GOM's. Misschien heeft dat ook meegespeeld. Ik hoed me echter om daarover verklaringen af te leggen. Ik hou me klaar om dossiers die beantwoorden aan de criteria, goed te keuren. Er zijn er nu 8, binnenkort wellicht 10. Ik hoop dat ook in Limburg een concreet dossier opduikt.

Volgens het spreekwoord is en blijft een aap een aap, ook al draagt hij een gouden ring. Ik bedoel daarmee dat een mandataris geen wettelijke be-

Landuyt

voegdheden of instrumenten heeft, alleen omdat hij of zij een titel heeft. Ik juich de dynamiek van mevrouw Claes toe, maar ze kan niet verder gaan dan de wet toelaat. We blijven op haar rekenen. De provincie zet een vroeger project inzake sociale economie verder, en wil de sociale economie ook stimuleren. Desondanks is er nog steeds geen sociaal stadscentrum in Limburg.

Sinds 2000 hebben we een kader geschapen om de plaatselijke dynamiek te ondersteunen. Het is niet onbelangrijk om een erkenning te krijgen als sociaal stadscentrum, omdat dat meteen betekent dat er geld wordt vrijgemaakt, en dat de coördinatie tussen de dynamiek en de reguliere economie wordt vergoed. Als er geen stadscentrum is, gaan mogelijkheden om in te spelen op andere subsidie-regelingen en mogelijkheden van samenwerking met de economie verloren. Ik kan niet meer doen dat Limburg op te roepen om dit belangrijk te vinden. In dit opzicht vorm ik met mevrouw Claes één front.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Ory heeft het woord.

De heer Flor Ory : Mijnheer de minister, u blijft vaag over wie uitspraken mag doen over wat, en ook over de oorzaken waarom er in Limburg nog geen instituut is. Ik heb nogal wat contacten met NGO's. Die zitten te wachten op dat instituut. Wie blokkeert deze zaak en waarom ? Heeft het met onwil te maken of met het ontbreken van middelen ? Ik zou willen dat dit dossier wordt gedeblokkeerd. We zijn 4 jaar bezig en het is er nog altijd niet. Heel wat Limburgse basisinitiatieven wachten op omkadering en ondersteuning om te kunnen starten. Mijnheer de minister, ik ben op zoek naar uw en onze mogelijkheden als parlement om daaraan een positieve impuls te geven.

Minister Renaat Landuyt : Normaal zijn de STC's, de sociale partners dus, de trekkers. Het STC van Limburg heeft van bij het begin nagegaan hoe dat in Kortrijk functioneert. Het lijkt voorlopig echter niet te lukken om 50 percent kapitaalsinbreng uit de privé-sector aan te trekken. Wat ontbreekt in Limburg is een concreet initiatief. Dat zal dus pas worden gedeblokkeerd als trekkers uit de werkgeverswereld zich achter dit initiatief scharen.

Mijn ervaring is dat in andere regio's steeds een of andere vertegenwoordiger van werkgevers die rol

op zich neemt en in naam van zijn bedrijf zegt daar iets voor te willen doen. Het kanaal om die personen te bereiken, is meestal het streekplatform of de GOM, waar een paar actieve mensen zich manifesteren.

Er moet dus een concrete, kleine groep van mensen zijn die het heft in handen neemt. Wij, als overheid, zorgen voor de begeleiding bij de erkenning. Iedereen wordt geholpen als er een initiatief wordt genomen.

De heer Flor Ory : De gedeputeerde zou dan goed geplaatst moeten zijn om die voortrekkers te zoeken.

Minister Renaat Landuyt : Ik denk dat ze relatief goed geplaatst is om mensen aan te trekken. Er zijn daarnaast ook mensen uit de privé-sector die in het initiatief moeten geloven. Dit houdt soms in dat één of meerdere bedrijven een kleine inspanning moeten leveren.

De heer Flor Ory : En over welk kapitaal gaat het dan ? Ik kan me daar niets bij voorstellen. Gaat het over enkele personeelsleden die moeten worden betaald ?

Minister Renaat Landuyt : Ik denk dat wij daarvoor ongeveer 5 miljoen frank hebben vrijgemaakt. Aan de privé-sector wordt meestal ook een ruimte en andere services gevraagd. De zaak is niet zo strikt bemeten.

Het voordeel is dat, eens alles er is, men in contact kan komen met de privé-sector. Ik zal een voorbeeld geven. Vijf bedrijven vinden dat het groenonderhoud rond hun bedrijf beter georganiseerd zou kunnen worden. Zelf kunnen ze daar echter geen personeelslid voor vrijstellen. Als de vijf bedrijven samenwerken, kunnen ze een klein sociaal bedrijf oprichten en kunnen ze een subsidie voor de tewerkstelling krijgen.

Een ander voorbeeld is als er wordt gekozen voor een aantal gemeenschappelijke chauffeurs. Een kleine bedrijfsleider alleen kan zich zo iemand niet permitteren. Vanuit zulke concrete behoeftes ontstaat soms een startcentrum om de zaak te begeleiden.

De heer Flor Ory : Mijnheer de minister, u zegt dat de dynamiek in Limburg vrij sterk is als het om tewerkstelling gaat. Ik heb begrepen dat het Limburgfonds vorig jaar of 2 jaar geleden 135 miljoen specifiek aan sociale economie heeft besteed. Ik

Landuyt

begrijp dan ook niet goed dat er geen middelen zouden zijn om de zaak op te starten !

U zult binnenkort ook overleg plegen in verband met het Limburgplan, dat nu actueel is naar aanleiding van de gebeurtenissen bij Ford. Kunt u die regeling niet mee opnemen tijdens de besprekingen en er op aandringen er werk van te maken ? Ik blijf het belangrijk vinden dat dit instrument én voor de privé-sector, én voor de niet-gouvernementele organisaties ook in Limburg wordt gecreëerd.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer Ory, als Limburger kan ik me hier niet onbetuigd laten. Ik weet niet of we in die mate tekort worden gedaan. In Limburg zijn er toch sociale-bedrijvencentra, meestal uitgebaat via gemeentelijke VZW's ? Die komen toch tegemoet aan de verlangens die u naar voren hebt gebracht ?

De heer Flor Ory : Mijnheer Boutsen, daar gaat het niet over. Wat ik bedoel, is dat er in 2000 een instrument wordt gecreëerd op Vlaams niveau. De vraag is nu of daarmee resultaten werden geboekt of niet. Uit het antwoord van minister Landuyt blijkt dat er op tien plaatsen resultaten werden bereikt en dat de eerste evaluaties positief zijn. Waarom kan in Limburg zulk instrument niet worden gebruikt, los van de lokale dynamiek die speelt !

Mijnheer Boutsen, in uw gemeente is die zaak zeer actueel. Regionale coördinatie lijkt me echter ook zinvol. Dat was mijn bekommernis.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zou nog enige verduidelijking willen geven over de kapitaalstructuur. Ik ging daarnet uit van de gegevens die ik in mijn bezit heb. Eigenlijk wordt daarover in het besluit niets bepaald, tenzij dat de kapitaalstructuur het maatschappelijk draagvlak moet weerspiegelen. De helft van het kapitaal moet bovendien afkomstig zijn van de privé-sector. Dat kan dus geen rem zijn.

Mijnheer Ory, in de opmerking van uw collega kan een stuk van het antwoord zitten. Er zijn veel initiatieven in Limburg ontstaan vanuit Europese projecten. Dit maakt dat degenen met een voortrekkersrol al zwaar gesolliciteerd worden.

Wat hier de bijkomende meerwaarde zou kunnen zijn voor de streek, is dat er in de regio wordt nagegaan waar er tekorten zijn en dat dan nieuwe con-

tacten worden gelegd. Het nut van een dergelijk centrum is dat een verantwoordelijke wordt betaald vanuit het werkgelegenheidsbudget. Dat is voor ons zeer interessant omdat zo'n centrum tot meer sociale economie – in de meest brede zin van het woord – leidt in de regio. Meer mensen vinden een nuttige job, zelfs mensen die niet meer dachten dat ze nog nuttig konden zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de bevordering van het dierenwelzijn in de Antwerpse dieren tuin

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Penris tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de bevordering van het dierenwelzijn in de Antwerpse dieren tuin.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de herfst van vorig jaar hebt u samen met de dierenwelzijnsorganisatie Gaia een bezoek gebracht aan de Antwerpse dieren tuin. Zowel de aard als de bevindingen van dat bezoek hebben ons in Antwerpen verbaasd.

We konden ons niet van de indruk ontdoen dat het bezoek een semi-officieel karakter had. Het leek wel een inspectieronde. Er werden niet minder dan 81 tekortkomingen inzake dierenwelzijn vastgesteld. De dieren tuin heeft onmiddellijk beloofd om alles op alles te zetten om tegen eind van dit jaar de tekortkomingen weg te werken.

In hoeverre zult u nog een beroep doen op Gaia en andere dierenrechtenorganisaties inzake dierenwelzijn ? Bestaan daarvoor binnen de Vlaamse administratie geen geëigende, officiële instrumenten ?

Over welke aard van tekortkomingen gaat het hier ? Als bezoeker, maar ik ben een leek, heb ik niet de indruk dat de dieren het zo slecht hebben. Gaat het om ernstige inbreuken ? Zijn ze gemakkelijk te verhelpen ?

Penris

Ik neem aan dat voor het wegwerken van deze tekortkomingen extra financiële inspanningen vereist zijn. Wat is de kostprijs? Op welke wijze zullen deze inspanningen gefinancierd worden?

Zult u ook andere dierentuinen inspecteren? Als daar tekortkomingen worden gevonden, kunnen zij dan ook op financiële tegemoetkomingen van de Vlaamse overheid rekenen?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Penris, voor de samenwerking met een organisatie als Gaia bestaan geen wettelijke spelregels. Dat werd zeker nog niet geïnstitutionaliseerd zoals het sociaal overleg. Ik ben een aanhanger van de netwerkpolitiek. Ik werk graag samen met NGO's vanuit de overtuiging en de vaststelling dat politiek niet enkel door parlementaire instellingen en socialeoverleginstanties wordt gevoerd. De NGO's spelen een actieve rol in onze samenleving. Een organisatie met een twintigduizendtal leden betekent een voldoende breed maatschappelijk draagvlak. Ik wil daar rekening mee houden. Het lijkt me wenselijk om dergelijke samenwerking verder te zetten.

Het rapport van Gaia sprak over 81 vaststellingen. Na gemeenschappelijk overleg met de directie van de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen, de KMDA, Gaia en de federale inspectiediensten zijn we het erover eens geworden dat er nog 13 vaststellingen voor verbetering in aanmerking komen. In de tussentijd had de KMDA al heel wat inspanningen geleverd.

De extra financiële inspanningen passen volledig binnen de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en de KMDA. Een van de voorwaarden uit deze overeenkomst is het beantwoorden aan de wetgeving inzake dierenwelzijn. De financiële middelen zijn voorhanden. Het betreft ongeveer 50 miljoen euro gespreid over 10 jaar, voor monumentenzorg, toeristische investering en wetenschappelijk onderzoek.

De voorwaarden inzake dierenwelzijn zijn zeer bewust ingevoerd bij de onderhandelingen over de beheersovereenkomst, nu ongeveer 2 jaar geleden. Dat is dan ook de voornaamste invalshoek voor mijn optreden inzake de KMDA.

Voor de andere dierentuinen heb ik binnen mijn bevoegdheden geen invalshoek om me daarmee in

te laten. Dat is de verantwoordelijkheid van de federale overheid, want zij is bevoegd voor de controle van het dierenwelzijn.

Naar aanleiding van mijn bezoek aan de zoo en mijn contact met GAIA, de directie en de aanwezige federale dienst, leek het me bevorderlijk om verdere afspraken terzake te maken.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, u mag me niet verkeerd verstaan. Ik ben er zeker niet tegen dat bepaalde bevoegde organisaties u adviezen verstrekken. We moeten er echter voor opletten dat dit soort inspecties nooit ontsnappen aan de democratische controle.

Naast de vaststellingen die u en GAIA hebben gedaan, zijn er ook vaststellingen gedaan door de federale instelling die over het dierenwelzijn waakt. De controle zal dan ook gelegitimeerd zijn. Ik hoop dat we uw opvolger binnenkort kunnen ondervragen over de vooruitgang in dit dossier.

Minister Renaat Landuyt : In april 2004 wordt nogmaals een balans opgemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de controles op de activiteiten van non-profitorganisaties in de reissector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de controles op de activiteiten van non-profitorganisaties in de reissector.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit een rapport van de beroepssector reisbureaus blijkt dat er nogal wat klachten zijn over verenigingen die onder het mom van non-profitorganisaties commerciële reizen organiseren. De klachten zijn afkomstig van de leden van de beroepssector en van

Van Goethem

consumenten. In sommige gevallen moest er zelfs gerechtelijk gevolg aan worden gegeven. Door de recente rechtspraak zijn bijvoorbeeld Recrea en Activak overgegaan tot een vorm van commerciële reizen en hebben ze een reisbureauvergunning aangevraagd.

Het is niet mijn bedoeling een soort heksenjacht te organiseren op jeugdverenigingen. Het is nogal logisch dat zij voor de organisatie van kun kampen geen vergunning van een reisbureau nodig hebben. Er zijn echter ook andere spelers actief op het terrein. Ik wil de woorden citeren van iemand die u goed kent, mijnheer de minister : ‘Vertrouwen is nodig, maar controle is nuttiger.’

Mijnheer de minister, laat u via uw diensten controles uitvoeren ? Wat zijn de resultaten van deze controles ? Zijn daar al sancties uit voortgevloeid ? Wat zijn de gevolgen van die sancties ? Hebben de gecontroleerde bedrijven een andere rechtsvorm aangenomen ? Hebben ze een vergunning als reisbureau aangevraagd ? Als er controles worden uitgevoerd, gebeurt dat dan sporadisch, doelgericht of systematisch ?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : De vraag van de heer Van Goethem verbaast me enigszins. Enkele maanden geleden hebben we dit onderwerp uitvoerig besproken. We hebben daar toen een interpellatie over ingediend. Ik meende dat de hele commissie toen op hetzelfde spoor zat. De VVR onder leiding van de heer Van Eeckhout blijft blijkbaar halsstarig volhouden en ontketent een heksenjacht op iedereen die meerdaagse reizen durft te organiseren zonder over een reisvergunning te beschikken.

We hebben hier een decreet goedgekeurd waarbij een uitzondering is opgenomen voor de jeugdsector. We hebben aan de minister een interpretatie gevraagd. Hij heeft toen duidelijk gezegd dat het niet de bedoeling kan zijn dat scholen en jeugdverenigingen onder de reiswetgeving vallen. De minister nam zich voor een omzendbrief te bezorgen aan alle organisaties. Ik weet niet of dat intussen is gebeurd. Het zou goed zijn indien de commissie daarvan een kopie kon krijgen. Ik heb gehoord dat scholen die interpellatie hebben opgevraagd en enkel op basis daarvan menen dat meerdaagse schoolreizen niet onder de reiswetgeving vallen.

We hebben allemaal de brief ontvangen van de heer Van Eeckhout, met de bedoeling dat we ons

achter zijn doelstellingen scharen. Iedereen die meerdaagse reizen organiseert, moet naar de reissector worden gedraineerd. Dat was volgens mij niet de bedoeling van het decreet. Via het decreet en de interpellatie hebben we getracht een juiste interpretatie te geven.

De heer Roland Van Goethem : Uw reactie verbaast me evenzeer, mijnheer Laurys. Blijkbaar hebt u ook de brief gekregen van de VVR. Daarin staat uitdrukkelijk dat het niet de bedoeling is een heksenjacht te organiseren op onschuldige organisatoren van jeugdkampen. Ik heb ook expliciet bij het begin van mijn vraag gezegd dat dat niet de bedoeling is. U zult het echter met mij eens zijn dat er nog andere organisaties zijn dan scholen en jeugdverenigingen die reizen organiseren. Die kunnen wel misbruik maken. Er zijn terzake 51 dossiers ingediend waarvan er acht tot een rechtszaak hebben geleid.

De heer Jan Laurys : Ik dacht dat u ook verwees naar de rechtszaak over Activak. Het vonnis was vrij goed gemotiveerd. We hadden er geen problemen mee dat een organisatie die zich hoofdzakelijk bezighoudt met het organiseren van reizen, conform de reiswetgeving moet handelen. Het gaat echter vooral over de 51 andere rechtszaken. Sporta heeft zich ondertussen ook geregulariseerd en heeft een vergunning aangevraagd. Ik denk dat de problemen opgelost zijn.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Van Goethem, uw vraag ligt in het verlengde van de persoonlijke politiek van de heer Van Eeckhout van de VVR. Hij beweert nochtans geen lid te zijn van het Vlaams Blok.

De 51 klachten waarover u het hebt, zijn waarschijnlijk 51 klachten bij de verenigingen. Zij proberen immers om de klachten te verzamelen. Het is logisch dat de VVR naar potentiële concurrenten kijkt en de markt afschermt. De agenten worden daarom voortdurend aangemaand om klachten in te dienen.

In mijn antwoord beperk ik mij tot klachten en dossiers over non-profitorganisaties. In 2003 waren er ongeveer 60 dossiers. De dienst reisbureaus van Toerisme Vlaanderen voert controles uit, enerzijds op basis van klachten over non-profitorganisaties en anderzijds op eigen initiatief. Er waren 25 controles na klachten van beroepsorganisaties – vooral van de VVR – en 35 op eigen initiatief. De 51

Landuyt

klachten waarover u het hebt, werden waarschijnlijk door de VVR zelf beperkt tot 25.

U vroeg of sancties volgden op de controles. In de meeste gevallen dienden de organisaties er alleen op te worden gewezen dat ze een erkenning moesten aanvragen. U mag niet vergeten dat 2003 een overgangsjaar was waarin nog niet helemaal duidelijk was in welke gevallen een vergunning verplicht was. Het probleem beperkt zich meestal tot het niet op de hoogte zijn van de regels. Het is nog niet nodig geweest om verdere stappen te zetten. Op de rechtbank kwamen totnogtoe enkel de procedures van de VVR zelf aan bod.

Het grootste deel van de controles komt er dus op eigen initiatief. Het gaat om systematische controles waarbij een permanent nazicht wordt gehouden op de publicaties in het Staatsblad van de statuten van VZW's, reclameadvertenties, websites, promotiefolders, mailings, artikels in kranten en tijdschriften, artikels in ledenbladen, enzovoort. Alles wat gebeurt in de reiswereld wordt dus grondig opgevolgd en gecontroleerd.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik concludeer dat de heer Van Eeckhout zeker geen lid is van de sp.a.

Minister Renaat Landuyt : Zijn publicaties zijn superagressief. Het is dan ook moeilijk te geloven dat hij geen lid is van het Vlaams Blok. De stijl is dezelfde.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, uit het feit dat er op de controles een reeks inregelstellingen volgden, blijkt duidelijk de noodzaak van die controles. De opmerkingen van de VVR waren bijgevolg terecht. De controles moesten dus blijven gebeuren en de zaken moeten in het oog worden gehouden zodat geen misbruik kan worden gemaakt van het decreet.

Minister Renaat Landuyt : Het parlement heeft vorig jaar goed werk geleverd door de grijze zone aan te pakken. Het KB van 1965 werd verduidelijkt.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik vroeg u ook of de omzendbrief al werd verstuurd.

Minister Renaat Landuyt : Dat is nog niet gebeurd, want er wordt overleg gepleegd met de bevoegde minister, de heer Van Grembergen. De richtlijnen mogen elkaar immers niet doorkruisen. Volgende week vergaderen we en het is de bedoeling om de brief deze maand nog te verspreiden. Ik moet rekening houden met de functioneel bevoegde minister. In sommige gevallen gaat het puur over jeugdwerking of een maatschappelijke werking. Daarbij mag geen sprake zijn van het organiseren van reizen, zoals werd omschreven in het nieuwe decreet.

De voorzitter : Het commissiesecretariaat zal een exemplaar van de omzendbrief ontvangen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de selectiecriteria van de VDAB

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de selectiecriteria van de VDAB.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de pers konden we een eigenaardig verhaal lezen over een man die zich gediscrimineerd voelde door het optreden van de VDAB. Hij noemt het 'je reinste discriminatie' – waarschijnlijk zal hij volgens u ook lid zijn van het Vlaams Blok. *(Opmerkingen)*

De betrokkene is 54 jaar oud en wou een opleiding Internationale Handel volgen. Die opleiding wordt georganiseerd door de VDAB in samenwerking met Cevora. Hij werd geweigerd, uitsluitend op basis van het criterium van leeftijd. Als verdediging voert de VDAB aan dat niet de dienst, maar zijn partner in de fout is gegaan door geen objectieve selectiecriteria te hanteren. Dat wordt letterlijk zo gezegd door de woordvoester van de VDAB, mevrouw Vercammen.

Van Goethem

De opmerking van de VDAB is misschien terecht. Misschien heeft niet de VDAB, maar zijn partner tegen de wet gehandeld. Ongeacht de vraag wie er in de fout ging, blijft het zo dat een dergelijke handeling in strijd is met het decreet op de evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De partner van de VDAB valt immers onder de bepaling opgenomen in artikel 3 van dit decreet.

Mijnheer de minister, hoe is het mogelijk dat de VDAB samenwerkt met een organisatie die discrimineert op basis van leeftijd ? Het decreet op de evenredige participatie op de arbeidsmarkt is heel duidelijk over discriminatie op basis van leeftijd, evenals over de daaraan verbonden sancties. Ik verwijs naar artikel 10 van dat decreet. Welke maatregelen wilt u nemen om een einde te maken aan die toestand en erover te waken dat dat in de toekomst niet meer gebeurt ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Het aangehaalde voorval is een spijtige gebeurtenis met een specifieke geschiedenis. De heer Karel Lambrechts, een 54-jarige werkzoekende, kreeg van de VDAB te Antwerpen te horen dat hij niet mocht deelnemen aan de tweede selectieronde voor de opleiding internationale handel in samenwerking met Cevora, het opleidingsfonds voor bedienden, onder meer op basis van zijn leeftijd. Daarover heeft hij terecht zijn beklag gedaan in het VRT-programma 'Ombudsjan'.

Ik heb onderzocht wat er precies is gebeurd. Leeftijd als een selectie criterium gebruiken is niet conform de Vlaamse wetgeving, het decreet evenredige participatie, en de Belgische wet over non-discriminatie. De klacht werd ook gemeld aan de VDAB via de servicelijn. Die organiseerde een interne audit. Uit het onderzoek is gebleken dat niet de VDAB de eerste selectie heeft uitgevoerd, maar ATEL, Antwerps Telematicacentrum, een externe organisatie die door Cevora werd ingehuurd. ATEL heeft zich in tegenspraak met het draaiboek dat werd opgesteld tussen de VDAB, Cevora en ATEL, niet gehouden aan de afspraken inzake de selectieprocedure. Daarin stond duidelijk vermeld dat de kandidaten werden gescreend op hun kennis van wiskunde, Frans, Engels en voor de allochtonen ook op de kennis van het Nederlands.

De voorwaarde was dat de kandidaten op elk van deze onderdelen minimum 50 percent behaalden. Er was in het draaiboek geen sprake van een selectie op niet-objectieve criteria, zoals leeftijd. De firma ATEL heeft zich voor de selectie van de kandidaten niet enkel gebaseerd op de resultaten van de kennistests, maar ook op algemene gegevens die de kandidaat op zijn inschrijvingsformulier had ingevuld zoals loonsverwachting, motivatie, ervaring, en blijkbaar ook leeftijd.

De heer Karel Lambrechts was niet geslaagd voor de test wiskunde, doch die resultaten werden hem tijdens het eerste gesprek niet meegedeeld. Enkel het criterium leeftijd en zijn geringe toekomstperspectieven binnen het vakgebied werden hem gecommuniceerd als reden voor het niet deelnemen aan de tweede selectieronde.

Wellicht heeft de VDAB die man niet willen beleiden omdat hij niet was geslaagd voor wiskunde, hoewel hij uit de sector kwam. Het motief om hem niet uit te nodigen voor de tweede ronde, dat hem werd meegedeeld, was dus wellicht goedbedoeld. De contactpersoon van de VDAB heeft die informatie correct overgebracht, maar is niet alert genoeg geweest om te zien dat het niet klopte. De motivatie van de leeftijd om niet verder te kunnen deelnemen aan de selectie klopt wettelijk niet en mag dus niet worden gebruikt.

De VDAB moet zijn gevoeligheid voor non-discriminatie aanscherpen. Over een echte fout van de VDAB en het opleidingsfonds kunnen we niet spreken, van ATEL misschien wel.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, heeft de VDAB ondertussen een initiatief genomen om de firma's of VZW's waarmee hij samenwerkt, duidelijk te maken dat leeftijd geen criterium mag zijn voor selectie ?

Minister Renaat Landuyt : De VDAB moet in de toekomst in samenwerking met derden aandacht besteden aan de wettelijke voorschriften inzake non-discriminatie. Het personeel van de VDAB moet zich de wet non-discriminatie en de wet evenredige participatie eigen maken. Ik heb daarom aan de VDAB gevraagd om een deontologische code op te maken die de derden onderschrijven bij de ondertekening van het contract.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de arbeidsbemiddeling van laureaten van missverkiezingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de arbeidsbemiddeling van laureaten van missverkiezingen.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat hierover een vraag komt. Er is een wildgroei van missverkiezingen. Het is een complexe materie omdat het tussen de federale wet op de handelspraktijken en de Vlaamse bevoegdheid op de arbeidsbemiddeling valt. Als een winnares van een missverkiezing een contract ondertekent om opdrachten in de vorm van presentaties uit te voeren, dan is er sprake van arbeidsbemiddeling. Deze organisatiebureaus ressorteren onder de theaterbureaus. Dat betekent dat ze eigenlijk een licentie nodig hebben.

Op 21 februari 2002 heeft de minister een aantal voorbeelden van malafide en bonafide organisaties aangehaald. Hij heeft toen eveneens naar de wildgroei in de sector verwezen. Hij heeft zich evenwel geëngageerd om de arbeidsbemiddelingsproblematiek met de sector te bespreken en mogelijke oplossingen te onderzoeken.

Mijnheer de minister, ik zou u drie concrete vragen willen stellen.

Ten eerste, hebt u sindsdien contact met de sector opgenomen ? Hebt u effectief gesprekken met deze organisaties gevoerd ? Zo ja, wat zijn de conclusies van die besprekingen ? Welke concrete afspraken zijn gemaakt ? Zo neen, wanneer zullen die beloofde gesprekken alsnog plaatsvinden ?

Ten tweede, zijn er ondertussen al klachten over het incorrect tewerkstellen van missen ingediend ? De vorige keer had de inspectie nog geen enkele klacht ontvangen. Gezien de ruime mediabelangstelling voor dit onderwerp, kan ik me voorstellen dat dit ondertussen wel is gebeurd. Leiden deze klachten tot een optreden van de inspectie ?

Ten derde, overweegt de minister sensibiliserende initiatieven met betrekking tot een betere tijdelijke

tewerkstelling van missen ? Wil de minister de organisatiebureaus sensibiliseren en de missen en kandidaat-missen beter beschermen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zal de vragen van de heer Decaluwe stuk voor stuk overlopen.

Wat de eerste vraag betreft, heb ik koortsachtig een gesprekspartner gezocht. Vorige keer heeft mevrouw Verhenne de besprekingen bijgewoond. Ik herinner me deze gesprekken zeer goed. Sindsdien heb ik haar evenwel niet meer gezien. Bovendien heeft zich geen enkele representatieve gesprekspartner aangeboden. We beschikken met andere woorden niet over een gesprekspartner die de sector vertegenwoordigt.

De ondertussen uitgewerkte reglementering gaat een stuk verder dan het reglement voor de arbeidsbemiddeling voor schouwspelartiesten. De sociale bureaus voor kunstenaars zijn uitzendkantoren die kunstenaars kunnen tewerkstellen. Dat van 5 september 2003 daterend reglement hanteert een zeer ruime definitie van de artistieke sector. Momenteel hebben we reeds twee dergelijke bureaus erkend.

Het is natuurlijk de vraag of de activiteiten van een miss of een mister onder onze omschrijving van de artistieke sector vallen. Dit is een moeilijke discussie. Het gaat hier om een disparate, door twee monopoliserende organisaties gedomineerde sector. Bovendien zijn een aantal betrokken organisaties minder geneigd om zich met wat dan ook in regel te stellen.

De tweede vraag van de heer Decaluwe is dan ook niet zonder belang. De Vlaamse sociale inspectie heeft tot op heden geen enkele klacht ontvangen. We zijn niet ongevoelig voor de problemen die zich in deze sector mogelijk voordoen. Indien een klacht zou worden ingediend, zou de Vlaamse administratie hier zeker gevolg aan geven. Indien we een geschikte invalshoek zouden vinden, zou ik de sociale inspectie de opdracht geven om op te treden. We hebben evenwel nog geen enkele klacht ontvangen.

Wat de derde vraag betreft, wil ik erop wijzen dat de erkende uitzendbureaus onze missen perfect kunnen tewerkstellen. Het gaat hier immers om een tewerkstelling van tijdelijke aard. Bovendien zijn er verschillende betalingsmogelijkheden.

Landuyt

In deze sector wordt zelden over een werknemersstatuut gesproken. Recent hebben we op dit vlak echter een nieuwe mogelijkheid gecreëerd. De sociale bureaus voor kunstenaars kunnen een oplossing vormen voor missen die zich in regel willen stellen met betrekking tot de activiteiten die ze uitvoeren.

Meer kan ik hierover in feite niet zeggen. Ik ben niet bevoegd om een nieuwe reglementering voor de organisatiebureaus op te stellen. Ik moet me tot de reeds geleverde inspanningen met betrekking tot de artistieke sector beperken. Dit betekent uiteraard niet dat ik niet bereid blijf om op suggesties in te gaan.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik zou de minister willen bedanken voor zijn antwoord. Mijns inziens gaat het hier echter om een typische discussie over de kip en het ei. Het verwondert me niet dat er geen klachten zijn ingediend. Met betrekking tot het medialandschap hebben we eigenlijk net dezelfde discussie gevoerd. De mensen weten niet waar ze een klacht kunnen indienen. Kan de minister op een of andere manier in een aanspreekpunt voorzien ?

Minister Renaat Landuyt : Ik heb de vorige keer al duidelijk verklaard dat ik elke klacht zal onderzoeken. Hoewel de vergelijking mank loopt, zou ik in dit verband naar onze houding tegenover de voetbalwereld willen verwijzen. Ik heb de Vlaamse sociale inspectie de opdracht gegeven een aantal dossiers op te stellen. De sociale inspectie heeft de nodige vaststellingen gedaan en heeft zo een aantal zaken op gang gebracht.

Het spreekt vanzelf dat onze inspecteurs zich tot de arbeidskaarten en de arbeidsbemiddeling moeten beperken. Een organisatie die een missverkiezing organiseert, de kandidates aan activiteiten laat deelnemen en naar verschillende losse avondactiviteiten vervoert, is onrechtmatig met arbeidsbemiddeling bezig of is onrechtmatig als een uitzendbureau actief. Indien we een dergelijke organisatie controleren, kunnen we vaststellen dat ze actief is op het terrein van de arbeidsbemiddeling of van de uitzendarbeid. Op dat ogenblik kunnen we om de vergunningen vragen. Dit is de enige invalshoek waarover we beschikken.

Mijnheer Decaluwe, geef me een concrete situatie die het onderzoeken waard is en ik zal ervoor zorgen dat ze wordt onderzocht.

De heer Carl Decaluwe : Ik vind het niet de taak van een Vlaams volksvertegenwoordiger om klachten te signaleren. Ik vind evenmin dat mensen een klacht bij de minister moeten indienen. Er moet een centraal punt zijn voor kandidates die aan een evenement deelnemen. Deze mensen moeten weten bij wie ze terecht kunnen en dat hun klachten effectief zullen worden onderzocht.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Decaluwe, ik zal u even wat juridisch advies verstrekken. Indien iemand vindt dat hij een klacht moet indienen, betekent dit dat hij met onrechtmatige handelingen wordt geconfronteerd. Wie zonder vergunning werkt, pleegt een strafrechtelijk feit. Klachten over dergelijke feiten kunnen bij de politie worden ingediend. Indien de politie niet optreedt, staat het iedereen vrij de procureur des Konings een brief te schrijven. De procureur des Konings zal vervolgens moeten verantwoorden waarom de politie niet is opgetreden. Dit zijn algemene rechtsprincipes. Ik ben niet van plan hiervoor een meldpunt op te richten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de samenwerking tussen Brussel en Vlaanderen om de werkloosheid terug te dringen en jobs te creëren

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de samenwerking tussen Brussel en Vlaanderen om de werkloosheid terug te dringen en jobs te creëren.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, tewerkstelling is een hot item op dit ogenblik. We moeten trachten jobs te creëren. Ik herinner me dat het Vlaams Economisch Verbond een paar jaar geleden heeft gesteld dat er in Halle-Vilvoorde een

Van Vaerenbergh

tekort was aan werknemers en dat er een arbeidsreservoir aanwezig was. Het VEV heeft daarover niet alleen een colloquium georganiseerd, maar heeft er zelfs een werkstuk over op tafel gelegd. Het VEV heeft in het Vlaams Parlement ook gezegd dat Vlaanderen zonder Brussel niet voldoende is : Vlaanderen heeft Brussel nodig en omgekeerd.

Mijnheer de minister, u hebt daar op ingespeeld. U hebt initiatieven genomen om overleg te plegen met Brussel. U stelde dat 40 percent van de tewerkstelling die in Halle-Vilvoorde wordt gerealiseerd, naar Brussel gaat. Van de 75.000 Brusselse werklozen zijn er echter zeer weinigen die de stap maken van Brussel naar Vlaanderen. De hoofdreden is dikwijls dat Brusselse werklozen het Nederlands niet machtig zijn. U hebt gezegd dat er cursussen zouden worden opgestart zodat deze werklozen minstens een basiskennis van het Nederlands zouden hebben en zo in aanmerking zouden komen voor tewerkstelling in Halle-Vilvoorde.

Mijnheer de minister, in 1999 werd het initiatief genomen om Brusselse werklozen in Halle-Vilvoorde tewerk te stellen. Wat zijn de resultaten op dit ogenblik ? Ik besef dat het soms moeilijk is om tot een overeenkomst te komen met de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsvoorziening en de VDAB. Zijn er problemen die deze samenwerking in de weg staan ? Indien dat zo is, van welke aard zijn ze dan ? Is het omdat er te weinig openbaar vervoer is van Brussel naar Halle-Vilvoorde, is er onvoldoende kinderopvang, is het omdat de talenkennis er gebrekkig is ? Zijn er andere – institutionele – problemen ? Welke maatregelen kunt u nog treffen om tot een oplossing te komen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben het antwoord op de eerste vraag van de heer Van Vaerenbergh aan het zoeken in mijn nota. Het moet ergens verborgen zijn. Met andere woorden, het resultaat is niet om over naar huis te schrijven.

Het voornaamste initiatief om de uitwisseling tussen de werkzoekenden aan te moedigen, was het samenwerkingsakkoord van medio 2000. Ondertussen is er in 2003 met de VDAB en de Forem voortgewerkt aan een nieuwe overeenkomst. Het gaat daarbij ook om de uitwisseling van instructies inzake taal en techniek. De diensten leveren inspanningen om tot een goede samenwerking te komen.

Ongeveer 10 percent van de Brusselse actieve bevolking werkt in het Vlaamse landsgedeelte. Omgekeerd is de situatie anders. Ook ongeveer 10 percent van de Waalse bevolking werkt in Brussel.

Onze houding was steeds dat we ons verantwoordelijk achten voor één derde van de Brusselse werkzoekenden. Er zijn echter steeds discussies over bevoegdheden. We trachten om maximaal met het Brussels Gewest samen te werken. Op politiek vlak loopt die samenwerking – en ik druk me zeer voorzichtig uit – zeer stroef. Dat is ook de reden waarom ik iedereen aan Nederlandstalige kant in Brussel mobiliseer om de beschikbare opleidingen, voornamelijk voor het Nederlands, op te drijven. Het zou de bedoeling moeten zijn te komen tot een soort ‘werkwinkel’. We mogen die om bevoegdheidsoverwegingen echter niet zo noemen. Een alternatieve term zou ‘werkopleidingswinkel’ kunnen zijn.

We voelen aan dat er op het vlak van promotie en bemiddeling inzake beroepsopleiding in het Nederlands voor Franstalige werkzoekenden nog veel kan worden verbeterd. We moeten iets agressiever zijn bij het nemen van initiatieven.

Ondertussen is de problematiek wel aan bod gekomen op de federale Werkgelegenheidsconferentie. We trachten afspraken te maken. Het tempo is voor mij, als West-Vlaming, echter zeer traag.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U bevestigt daarmee de vaststelling dat het zeer moeilijk is om met de BGDA een gesprek aan te knopen. Die dienst richt zich vooral tot Franstaligen. Het Nederlandstalig aandeel bij de BGDA is zeer klein. Nochtans zijn er heel wat mogelijkheden in Halle-Vilvoorde, ook voor Brusselse werklozen.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Van Vaerenbergh, de BGDA lijkt zich niet zozeer voor te doen als de hoeder van de tewerkstelling van Franstaligen dan wel als de hoeder van wat Franstalig is. Elke Nederlandstalige job die wij durven aanbieden aan een Brusselse werkzoekende, wordt beschouwd als een poging tot vernederlandsing van het Brussels gewest.

In mijn no-nonsensebenadering is dat zeker niet de bedoeling. Het is enorm frustrerend. Elke keer als er een jobopleiding in het Nederlands wordt aangeboden aan een Brusselse werkzoekende, wordt

Landuyt

dat beschouwd als een vorm van oorlogsverklaring inzake de taalpolitiek.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, uw standpunt klopt. Die houding vinden we ook in andere kwesties terug. Het is zeer spijtig te moeten vaststellen dat een dergelijke mentaliteit bestaat. In Brussel gaat het immers om een heleboel laaggeschoolden die we gemakkelijk aan het werk zouden kunnen zetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de noodzaak aan een inhaalprogramma om Nederlandsonkundige werklozen in het arrondissement Halle-Vilvoorde Nederlands te leren

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de noodzaak aan een inhaalprogramma om Nederlandsonkundige werklozen in het arrondissement Halle-Vilvoorde Nederlands te leren.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, een paar jaar geleden, nog voor uw aantreden, heeft de kamer van handel en nijverheid van Halle-Vilvoorde een zeer omvangrijke studie gepubliceerd over het sociaal-economisch weefsel in Halle-Vilvoorde. Een van de bevindingen was dat bijvoorbeeld bij het VDAB-kantoor in Zaventem meer dan 50 percent van de daar bekende werklozen geen job vond omdat ze volledig Nederlandsonkundig waren.

Ik heb uw voorganger daar toen over ondervraagd. Ik vroeg welke initiatieven hij zou nemen om dat probleem op te lossen. Het ging duidelijk om een structureel probleem. De Franstaligen in Halle-Vilvoorde zullen daar immers blijven wonen en ze hebben geen enkele stimulans om Nederlands te leren en dus een job te vinden. Het enige obstakel

voor een baan was immers de Nederlandsonkundigheid.

De VDAB van Halle-Vilvoorde heeft cijfers gepubliceerd van juli 2003. Op dat moment waren er 13.160 werkzoekenden waarvan 38,5 percent anderstalig. Dat betekent 5.066 werklozen met als moedertaal een andere taal dan het Nederlands. Hiervan is de helft – 2.533 – volledig Nederlandsonkundig. Eén derde of 1.688 kent – naar eigen zeggen – onvoldoende Nederlands. Het gaat dus om 4.221 anderstaligen die in principe geen enkele job kunnen vinden in Halle-Vilvoorde. De aangeboden jobs vereisen immers in de eerste plaats Nederlandskundigheid, in tweede orde tweetaligheid, in derde orde drietaligheid en in vierde orde vieretaligheid. De 7.604 jobs die in juni 2003 beschikbaar waren, zijn voor die 4.221 anderstaligen per definitie uitgesloten. Dit bevestigt de studie van de kamer van handel en nijverheid van Halle-Vilvoorde van 10 jaar geleden.

In Halle-Vilvoorde woont geen 38,5 percent Franstaligen. Dat zijn er 10, 15, maximum 20 percent. Dat percentage ligt dus veel hoger dan het aandeel in de bevolking. Het probleem blijft dus levensgroot.

We moeten die mensen helpen, ontegensprekelijk. Van EU-burgers en Franstaligen kunnen we niet eisen dat ze Nederlands kennen. Allochtonen kunnen we wel verplichten een cursus te volgen, als ze een beroep doen op sociale uitkeringen. Velen van deze groep zullen nooit meer een job vinden. De Brusselse arbeidsmarkt biedt voor hen geen uitweg, ook daar wordt minstens tweetaligheid gevraagd. Hoe kunnen we daar iets aan doen ?

Net als in Brussel zien we in Halle-Vilvoorde een toevloed van anderstaligen in de Nederlandstalige scholen. In heel de Rand, zelfs in Lennik waar ik woon, komen Franstaligen, niet alleen uit Brussel maar zelfs uit Wallonië, naar onze middelbare scholen. Is het ogenblik niet aangebroken om aan de VDAB te vragen om de specificiteit van het sociaal-maatschappelijk probleem te erkennen ? Moeten we geen specifieke maatregelen treffen om die 5.066 anderstalige werklozen Nederlands bij te brengen ? Is het moment niet gekomen voor een inhaalprogramma ? Ik weet dat er op de werkvloer inspanningen worden geleverd om mensen Nederlands te leren. Moeten we dat niet uitbreiden en stimuleren ? Dit moet uiteraard gebeuren via een structurele financiering.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer Van Vaerenbergh, heb ik u horen pleiten voor een soort tweetaligheid bij de VDAB ?

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Neen, zeker niet. Ik pleit voor specifieke inspanningen om deze mensen het Nederlands bij te brengen.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik veronderstel dat het meestal om langdurig werklozen gaat. Biedt de VDAB cursussen Nederlands aan ? Hoe reageert de VDAB als deze Nederlandsonkundige werkzoekenden dat aanbod weigeren ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Vaerenbergh, in het onderwijs is volgens mij een inhaaloperatie aan de gang. Het Nederlandstalig onderwijs moet zich weerbaar genoeg opstellen om aan de anderstaligen effectief het Nederlands te leren, en niet omgekeerd. Dat valt niet onder mijn bevoegdheid, evenmin als de taalwetgeving. In bepaalde situaties bestaat er geen echte verplichting om het Nederlands te kennen. De VDAB gaat ervan uit dat hij enkel Nederlandstalige jobs aanbiedt. We investeren enorm veel in taalopleiding, omdat we in heel Vlaanderen steeds meer anderstalige werkzoekenden krijgen. Meestal ligt het probleem bij de taal.

De VDAB heeft echter nog capaciteit om te beantwoorden aan de huidige vraag. Hij voldoet aan ongeveer 95 aanvragen voor de cursus 'Nederlands tweede taal vervolgopleiding'. Dat gaat dus een stapje verder dan de eerste inleidende cursus die wordt gegeven in het onderwijs of in de inburgeringsprocedure.

Wellicht is de opleidingscapaciteit niet volledig uitgeput. Er is niet voldoende vraag of aanbod van mensen die opleidingen volgen. We kunnen dus nog meer aan.

De VDAB speelt in op de specifieke situatie van de regio Halle-Vilvoorde. De normale werking van de VDAB voorziet voor deze regio in 3,8 FTE aan instructeurs Nederlands tweede taal. Naast de gewone werking van de VDAB is er 8,5 FTE bij gekomen. De inspanning van de VDAB wordt dus verdrievoudigd.

Er zijn geen situaties bekend waarin wordt geweigerd een opleiding te volgen. Indien dat echter gebeurt, wordt dit opgenomen in het transmissiebeleid inzake de sanctionering van werkzoekenden.

De VDAB is voorbereid om in te spelen op meer. Er moeten dan ook grotere inspanningen worden geleverd vanuit andere hoeken.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, ik onthoud dat er voldoende aanbod is vanuit de VDAB.

Uit de studie van 10 jaar geleden blijkt echter dat er een probleem is. Dat probleem bestaat nog altijd. Wordt er wel voldoende ingegaan op dat aanbod en beschikt u over voldoende instrumenten om mensen te verplichten op dat aanbod in te gaan ? Dat is immers het probleem. Niet-EU-burgers kunnen worden verplicht om cursussen Nederlands te volgen. Zo niet verliezen ze een aantal sociale voorzieningen.

In Brussel worden we geconfronteerd met een harde kern die weigert om welke inspanning dan ook te doen om Nederlands te leren en dus een job te vinden. Wat zijn dan de mogelijkheden om dat probleem op te lossen ? Het gaat om een structureel probleem. Naargelang de streek gaat het meestal over hetzelfde aandeel. In mijn gemeente valt dat percentage mee, maar in Vilvoorde en Zaventem is dat aanzienlijk. In de studie van 10 jaar geleden vond meer dan 50 percent in Zaventem geen job omdat ze geen woord Nederlands kenden. Als ze geen Nederlands willen leren, dan blijft dat percentage hoog. Over Halle-Vilvoorde zegt men dat het op een na de streek is met de laagste werkloosheid, ondanks Renault en Sabena. Het zou echter de eerste plaats moeten bekleden.

Minister Renaat Landuyt : De discussie over het gewijzigd sanctiebeleid van werkzoekenden moet nog worden gevoerd. Men wil werkzoekenden sanctioneren die een job weigeren. Daartoe behoort ook een job die voor hen geschikt is mits ze daarvoor de inspanning doen om een opleiding te volgen. Ik zal deze problematiek ter sprake brengen tijdens de discussies die we met de federale overheid zullen voeren over het vernieuwd sanctiebeleid bij werkzoekenden.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Dat is het antwoord dat ik wilde horen. Met moet maatregelen treffen om een oplossing te vinden voor een structureel probleem dat blijft bestaan en waar een hele streek mee wordt geconfronteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, 15 jaar geleden besliste de Vlaamse overheid onder impuls van het vorig gemeentebestuur van De Panne, om daar een natuureducatief centrum te bouwen. De beslissing om tot de bouw over te gaan werd destijds genomen door minister De Batselier. De eigenlijke bouw werd gerealiseerd door toenmalig minister Kelchtermans.

De verwachtingen waren dat er jaarlijks ongeveer 100.000 bezoekers zouden komen. De uitbating van het centrum laat echter op zich wachten. Mijnheer de minister, via de regionale televisie hebt u gezegd dat u, als Vlaams minister, de problemen die worden gecreëerd door CD&V niet moet oplossen. Ik kan u daarin niet volgen. De bouwbeslissing werd immers genomen door minister De Batselier.

De provincie heeft het centrum gebouwd in opdracht van het Vlaams Gewest. Zo kon aanspraak worden gemaakt op Europese middelen. Dat kon niet als het Vlaams Gewest bouwheer was geweest. De oorspronkelijke kostprijs van het gebouw bedroeg 1,25 miljoen euro. Intussen heeft het Vlaams Gewest nog een aantal extra werken uitgevoerd zodat de kostprijs oploopt tot ongeveer 3 miljoen euro.

Eind 1998 waren de bouwwerken ten einde en kon de exploitatie beginnen. De Vlaamse regering, die eigenaar is van het gebouw, wilde niet instaan voor de exploitatie ervan. Na een bezoek in 2001 van toenmalig minister Dua aan het complex, stelde de provincie zich met enige tegenzin kandidaat voor

de exploitatie van het centrum, op voorwaarde dat het Vlaams Gewest een aantal financiële middelen ter beschikking stelde.

De provincieraad was het unaniem eens en vroeg op voorstel van de bestendige deputatie 360.000 euro per jaar. De Vlaamse minister van Financiën ging echter niet akkoord. De situatie is nogal merkwaardig. Het gaat immers over het enige centrum in Vlaanderen dat werd opgericht door de Vlaamse regering, maar diezelfde Vlaamse regering weigert om te zorgen voor de exploitatie. Ik verwijs graag naar gelijkaardige centra te Beringen en Kalmt-hout.

Eind 2003 was er nog altijd geen oplossing. Bovendien moeten al een aantal herstellingswerken aan het gebouw worden uitgevoerd. Tussen kerstdag en nieuwjaar floreert het toerisme enorm aan de kust. In die periode ben ik er nog eens langs geweest, maar de deuren van het imposante gebouw met een schitterende architectuur, waren gesloten. Niemand kan er in. De kust ligt u nochtans na aan het hart. U probeert via allerlei subsidiëringssystemen allerlei projecten uit de grond te stampen. U besteedt miljoenen euro aan een degelijk kustbeleid, aan het kustactieplan, enzovoort. Ik juich dat natuurlijk toe. Op enkele kilometers van de kust staat in een kustgemeente echter een centrum volledig te verloederen. Leefmilieu en natuurbehoud vormen nochtans een belangrijke prioriteit voor deze regering. Het centrum biedt de mogelijkheid tot het organiseren van bosklassen, de ontvangst van groepen en het organiseren van natuurtentoonstellingen in een natuurrijke omgeving. De duinen bij ons en in Noord-Frankrijk en de polders bevinden zich in de nabije omgeving. Het is dan ook vreemd dat de Vlaamse regering niets doet.

De provincieraad, waarvan uw en mijn partij deel uitmaken, is unaniem vragende partij om het beheer op zich te nemen. In het licht van het kerntaakdebat heeft de Vlaamse overheid aan de provincies de opdracht gegeven om de natuur- en milieueducatie verder uit te bouwen. De Vlaamse regering weigert dit tot vandaag – of is er misschien sprake van een communicatiestoornis ?

In december 2002 werd door de provincieraad unaniem machtiging gegeven aan de bestendige deputatie om met de Vlaamse regering tot een concessieovereenkomst te komen. In september 2003 werd een nieuw voorstel overgemaakt aan de Vlaamse regering. Tot op heden bleef het echter zonder resultaat.

Verfaillie

De uitstraling van De Nachtegaal kan voor de kust en de Westhoek een belangrijke toeristische factor worden. Het kustactieplan kan zeker een steentje bijdragen tot het welslagen van het geheel, maar ook de minister van Leefmilieu kan een bijdrage leveren. Ik begrijp dat u ook namens hem informatie zult verstrekken, want mijn vraag aan minister Sannen werd aan u doorgespeeld opdat u een gecoördineerd antwoord kunt geven.

Minister Renaat Landuyt : Ik ben niet op de hoogte van een afspraak met minister Sannen.

De heer Jan Verfaillie : Misschien bevat uw antwoord voldoende gegevens ; zo niet, kan ik nog een nieuwe vraag stellen aan minister Sannen.

Bent u op de hoogte van de problematiek ? Bent u op de hoogte van de vraag van de provincie West-Vlaanderen ? Welke mogelijkheden bestaan er om oplossingen te bieden via uw budget ? Kan het kustactieplan daarbij nuttig zijn ? Ik smeed u om een oplossing te zoeken voor het probleem, want de mensen in De Panne en de Westhoek vinden dit dossier een schande.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verfaillie, ik ben inderdaad op de hoogte van het probleem. De huidige Vlaamse regering werd geconfronteerd met een leeg gebouw zonder personeel. Er was evenmin sprake van een visie omtrent de exploitatie. Sinds deze legislatuur wordt West-Vlaanderen gekenmerkt door inhaalbewegingen. Voordien kreeg de provincie immers in veel gevallen niet waar het recht op had. Ook op het vlak van cultuur werd heel wat gerealiseerd. Ik denk aan Dranouter en andere organisaties die eindelijk werden erkend en gesubsidieerd. Ik zou heel graag ook dit dossier tot een goed einde brengen.

In 1992 had de toenmalige minister van Leefmilieu, de heer De Batselier, een plan uitgewerkt om in elke Vlaamse provincie minstens één volwaardig natuureducatief centrum uit te bouwen. Het is nogal evident dat daarbij voor West-Vlaanderen werd geopteerd voor het unieke duinen- en strandmilieu. De Blankaart in Diksmuide en De Hoge Dijken te Oudenburg, werden als kleinere centra uitgebouwd. Het bouwdoossier van De Panne werd door de volgende minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans, na lange discussies, toch overgemaakt aan de provincie West-Vlaanderen. De pro-

vincie kreeg het in concessie en schonk het na de bouw terug aan de Vlaamse overheid. Het grote probleem bleek toen reeds de onduidelijkheid over visie en exploitatie binnen de administratie Leefmilieu te zijn. Dat was niet het geval voor de andere provincies.

We werden geconfronteerd met een leeg gebouw. Dat werd ondertussen afgewerkt. Twee personeelsleden van de administratie Leefmilieu, afdeling Natuur, staan in voor beperkte activiteiten. Op vraag van de gemeente De Panne heb ik in 2000-2001 een oplossing gezocht voor het probleem met de toegangsweg naar het educatief centrum. Ook die bleek niet geregeld te zijn door de voormalige minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans. De bussen konden het centrum niet bereiken via de bestaande weginfrastructuur. De toenmalige minister van Mobiliteit, de heer Stevaert, heeft toen de nodige middelen vrijgemaakt. U hebt wellicht ter plaatse vastgesteld dat het probleem is opgelost. Op een paar honderd meter van de ingang stopt een bus. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

U vraagt of ik op de hoogte ben van de vraag van de provincie West-Vlaanderen. De provincie is inderdaad opnieuw in beeld gekomen als vragende partij om het centrum voor natuur- en milieueducatie dagelijks te runnen. Dat is een taak die in het kerntakendebat recentelijk aan de provincies werd toegewezen. Na onderhandelingen tussen voormalig minister Dua en het provinciebestuur werd berekend dat het jaarlijks ongeveer 360.000 euro zou kosten. Blijkbaar maakt dit bedrag het voorwerp uit van onderhandelingen. Er zou nog een juridisch probleem zijn inzake de mogelijkheden om zo'n concessieovereenkomst af te sluiten.

Ik suggereer om een indeling te maken tussen de vakantiemaanden en de schoolmaanden. Tijdens de schoolmaanden kan de Vlaamse overheid verantwoordelijk zijn, en tijdens de vakantiemaanden de provincie. Dat is een andere verdeelsleutel van de werkingskosten. De minister van Begroting en Financiën is die verdeelsleutel niet ongenegen.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Met het kustactieplan spelen we in op allerlei initiatieven die zich aandienen, met een budget van ongeveer 2,5 miljoen euro per jaar, en zolang het kustactieplan loopt. Daarmee kunnen geen werkingskosten worden gefinancierd. We kunnen dus niet de werking, maar alleen een investering ondersteunen. In het kader van dat plan steunen we een gelijkaardig project, namelijk het bezoekerscen-

Landuyt

trum in de Uitkerkse Polders. Daarin werken we samen met natuurverenigingen en de koepel Natuurpunt. Investeringskosten kunnen via het budget kustactieplan een coördinatie voor twee jaar financieren. Ik suggereer ook om samen met Natuurpunt uit te kijken naar oplossingen voor het centrum in De Panne.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, u stelt dus voor dat de Vlaamse regering een oplossing zoekt in de zin dat de uitbating tijdens de schoolmaanden door de Vlaamse overheid wordt gefinancierd, en tijdens de vakantiemaanden door de provincie. Ik vind dat een plausibele oplossing. De provincie kan daar wellicht mee akkoord gaan. Ik hoor ook dat minister Van Mechelen daarmee akkoord gaat. Ik vraag me alleen af wie wat zal doen om dit dossier definitief op te lossen, zonder dat er nog veel brieven moeten worden geschreven. Het is een vreemd beeld dat de mooie toegangsweg tot het domein is afgesloten met een grote poort.

Minister Renaat Landuyt : Eerstdaags is er een coördinatievergadering op mijn kabinet met alle partijen.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, zal mijn vraag om uitleg dus resulteren in het deblokken van dit dossier dat al vele jaren wordt geblokkeerd ?

Minister Renaat Landuyt : Ik gebruik uw vraag om mij een bevoegdheid toe te eigenen.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, dat is schitterend en ik bedank u daarvoor oprecht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de voorgestelde talentenbank om de faillissementenplaag tegen te gaan

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over

de voorgestelde talentenbank om de faillissementenplaag tegen te gaan.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de commissie is er verschillende keren sprake geweest van de talentenbank. Mijnheer de minister, tot mijn verbazing las ik in de zondagskrant van Het Nieuwsblad van 4 januari dat u het stijgend aantal faillissementen wilt tegengaan door jonge ondernemers bij het opstarten van een eigen bedrijf, bij te staan. Hiervoor werd blijkbaar een budget van 5 miljoen euro uitgetrokken en de talentenbank zou reeds vóór juni 2004 operationeel moeten zijn.

Het is een goed idee. Wel komt het kafaiaans over als twee Vlaamse ministers dezelfde talentenbank willen propageren om jonge ondernemers aan geld te helpen. Uit een eerste rondvraag blijkt dat beide ministers elk iets anders voor ogen hebben, maar toevallig of niet, het kind dezelfde naam geven. Ik heb vooraf contact genomen met minister Ceysens om dit te verifiëren, maar mijn verhaal werd bevestigd.

Dit item kwam ter sprake in de beleidsbrief en in de begroting van minister Ceysens. De documenten kwamen in de bevoegde commissie voor Economie ruim aan bod. Op mijn vraag aan minister Ceysens om haar opvattingen over de talentenbank, die op de ondernemingsconferentie ter sprake kwam, uiteen te zetten, antwoordde ze dat er voor de talentenbank financieringsmechanismen worden onderzocht. Naar haar zeggen wordt daarnaast ook geopteerd voor een systeem dat vergelijkbaar is met de Nederlandse Tante Agaath-regeling. Dit systeem komt erop neer dat mensen uit de kenniskring van een ondernemer een beperkte kapitaalsinbreng in diens bedrijf kunnen doen, waaraan dan een belastingvoordeel wordt verbonden.

Ook in de plenaire zitting van 16 december, waarop de ontwerpen van decreet houdende de middenbegroting en de uitgavenbegroting werden besproken, verwees ik onder meer naar dit onderdeel van de beleidsbrief Economie, meer bepaald naar de financiering van de talentenbank in het kader van het beleid omtrent creativiteit, competitiviteit en connectiviteit. Ook de heer Van Rompuy verwees naar de talentenbank als onder meer de Vlaamse variant van het Nederlandse Tante Agaath-systeem.

Minister Ceysens zegde heel wat mechanismen in gang te willen zetten om te verhelpen aan het pro-

Bogaert

bleem dat jonge ondernemingen onvoldoende aan kapitaal kunnen geraken, waardoor ze niet kunnen starten of doorgroeien. De talentenbank moet volgens haar worden gezien in de driehoekscombinatie ARKimedes, nieuwe waarborgregeling en talentenbank. De talentenbank is volgens haar een mechanisme om op innovatieve projecten gestoelde ondernemingen met overheidsmiddelen te laten starten.

Dat is de beleids- en begrotingsmatige uitleg van wat tot dan onder de talentenbank werd verstaan. Mijnheer de minister, op 4 januari pakt u uit met een nieuw soort talentenbank, eveneens voor jonge ondernemers, voor innovatieve projecten, voor het opstarten van een eigen bedrijf, voor het opvangen van de falingsval. Hierbij gaat het echter om andere financiële middelen binnen een eigen werkgelegenheidsbudget.

De vraag is of het gelijktijdig oprichten van beide talentenbanken niet een beetje te veel van het goede is en niet verwarrend zal werken. Uiteindelijk is het niet zeker of beide talentenbanken hetzelfde doel dienen. Minister Ceysens, minister Landuyt en minister Van Mechelen hebben in hun uiteenzetting verklaard dat de talentenbank een dochtermaatschappij van de PMV moet worden.

Minister Landuyt heeft verklaard dat de talentenbank met de opbrengsten van de aandelen van de GIMV moet worden gefinancierd. Ik weet niet zeker of dit wel kan. De inkomsten van de GIMV belanden rechtstreeks op de rekening van de PMV. Deze rechtspersoon beslist, op voorstel van minister Van Mechelen, bevoegd voor financiën en voor het economisch overheidsinstrumentarium, zelf hoe deze gelden worden besteed.

Mijnheer de minister, zal de in uw beleidsbrief en in uw begroting vermelde talentenbank tegen de falingsval dubbel gebruik maken van de in de beleidsbrief en in de begroting van minister Ceysens vermelde middelen voor een talentenbank ? Zal de ongeveer gelijktijdige oprichtingen van twee talentenbanken voor dezelfde doelgroep niet verwarrend of zelfs contraproductief werken ?

Op welke grond kunt u nu stellen dat uw talentenbank door de opbrengsten van de aandelen van de GIMV zal worden gefinancierd ? Op welke grond kunt u stellen dat uw talentenbank een afdeling van de PMV zal worden ? Op welke decretale grondslag zal deze talentenbank worden gebaseerd ? Dezelfde vragen slaan overigens op het

aanstellen van de talentenscouts en op het uitvoeren van de zogenaamde startersscreenings.

Hoe kunnen minister Ceysens en uzelf in verband met een nog op te richten talentenbank naar dezelfde Vlaamse ondernemingsconferentie verwijzen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, de idee om een talentenbank op te richten, staat volgens mij niet in de beleidsbrief van de minister van Economie. De minister van Economie besteedt uiteraard ruim aandacht aan het verschaffen van risicokapitaal aan ondernemingen. Ze heeft het in dit verband over twee initiatieven, de ARKimedes-regeling en de vriendenlening. De vriendenlening is eigenlijk een verwijzing naar de Nederlandse Tante Agaath-regeling.

In oktober 2003 heeft sp.a voorgesteld dat de Vlaamse overheid personen die hun persoonlijk talent in een echte onderneming willen omzetten, met kapitaal en met begeleiding zou ondersteunen.

De drempel is voor vele starters nog steeds zeer hoog. Zelfs in het kader van een vriendenlening of van de ARKimedesregeling moeten de starters zich nog steeds tot private kapitaalverstrekkers wenden. Eenmaal het kapitaal is verzameld, wordt het door professionele kapitaalverstrekkers beheerd. Zij weigeren heel wat initiatieven te ondersteunen omdat ze de dossiers te klein of de risico's te groot vinden. Dit staat overigens ook in de rapporten van de Europese Commissie.

Op basis van die vaststelling heeft sp.a verklaard dat de Vlaamse overheid personen die hun talent in een onderneming willen omzetten met kapitaal en met begeleiding moeten worden ondersteund. Dit voorstel om een talentenbank op te richten, is door de Vlaamse ondernemingsconferentie overgenomen.

De talentenbank wordt niet met middelen uit het werkgelegenheidsbudget opgericht. De middelen zullen van de PMV afkomstig zijn. Om dit mogelijk te maken, zal een kapitaalsverhoging worden doorgevoerd. Voor deze kapitaalsverhoging zullen we een gedeelte van de middelen aanwenden die de Vlaamse regering voor de Vlaamse ondernemingsconferentie had gereserveerd. Het kapitaal dat we steeds voor ogen hebben gehad, is de winst die de GIMV, een beursgenoteerd bedrijf, ons zou moeten opleveren. Tijdens de Vlaamse ondernemingscon-

Landuyt

ferentie is besloten voor de talentenbank in een budget van 5 miljoen euro te voorzien.

De talentenbank zal onder de PMV ressorteren. Conform de conclusies van de Vlaamse ondernemingsconferentie zal de bevoegde minister, minister Van Mechelen, de talentenbank in de vorm van een initiatief van de PMV oprichten. Normaal gezien, heeft de PMV hiervoor de nodige decretale basis.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat er een onderscheid is tussen de twee initiatieven in verband met het verzamelen van kapitaal. De ARKimedes-regeling betreft het vinden van kapitaal, dat vervolgens wordt doorgesluisd naar de kapitaalverstrekkers, die zich volgens de wetten van de markt organiseren. De vriendenlening is een systeem dat mensen aanspoort om elkaar geld te lenen. De talentenbank gaat een stap verder. De Vlaamse overheid is bereid om weer zelf risico's te nemen. Bovendien is het de bedoeling de betrokken personen of organisaties te begeleiden.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Ik zou de minister willen bedanken voor zijn antwoord. Ik wil er echter op wijzen dat het me nog steeds niet helemaal duidelijk is. De talentenbank staat letterlijk in de beleidsbrief van minister Ceysens vermeld. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

In haar beleidsbrief en haar begroting heeft minister Ceysens het letterlijk over een talentenbank. In

deze commissie zijn hier al vragen over gesteld. Tijdens een plenaire vergadering hebben verschillende sprekers, waaronder ikzelf, specifieke vragen over de talentenbank gesteld.

Naar aanleiding van het artikel dat ik heb gelezen, heb ik de vraag gesteld of het hier om dezelfde talentenbank, dezelfde middelen en dezelfde beslissing gaat. Minister Ceysens heeft me expliciet gezegd dat het hier niet om hetzelfde gaat.

Indien ik het slechts moeizaam kan begrijpen, zullen de mensen die er een beroep op moeten doen, het ook niet goed begrijpen. Gaat het hier om dezelfde talentenbank ? Gaat het hier om dezelfde middelen ? Gaat het hier om dezelfde dochtermaatschappij van de PMV ?

Het antwoord van de minister is niet eenduidig. Hoe meer middelen naar jonge talenten stromen, hoe beter. Ik ben evenwel een groot voorstander van eenduidigheid. De betrokken vakministers en de hele Vlaamse regering zouden duidelijk moeten afspreken wie de talentenbank zal oprichten en beheren. Ik vraag de Vlaamse regering hierin duidelijkheid te scheppen.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Bogaert, dankzij uw vraag om uitleg beschikt u nu over een officieel antwoord van de Vlaamse regering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.26 uur.*
